

РЕШЕНИЕ

№ 13267

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1875** по описа за **2025** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Кралско село” ЕООД, [населено място], депозирана чрез представляващия го Леда С. Н., срещу Решение №141/10.01.2025 г., постановено по НАХД №6626/2024 г. по описа на СРС, НО, 132-ри състав, с което е потвърден Електронен фиш Серия Г №0043630, издаден от СДВР. С последния на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000,00 лева за извършено административно нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ и на основание чл.638, ал.4, вр. чл.638, ал.1, т.2, вр. чл.461, т.1 от КЗ. Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, като постановено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Счита за неправилни изводите на СРС, че процесния ЕФ е издаден при правилно приложение на чл.189, ал.4 ЗДвП, с твърдение, че за процесното нарушение е следвало да бъде издадено НП. Обосновава твърденията си в тази насока с факта, че нарушението е установено и заснето с мобилно техническо средство в присъствие на контролен орган, а посочената разпоредба допуска издаване на ЕФ само при нарушение, установено със стационарно техническо средство и в отсъствие на контролен орган. Освен това твърди, че неправилно СРС е приел, че е налице извършено нарушение, тъй като към 28.05.2022 г. за процесното МПС е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ По тези съображения, подробно мотивирани и доразвити в представена писмена защита, се иска отмяна на обжалваното решение и на потвърдения с него ЕФ.

Ответникът СДВР, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт С. М., в представено писмено становище оспорва твърденията на касатора с подробно изложени доводи за

неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на касатора.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, а въззивното решение е правилно и законосъобразно. Счита, че не са налице касационни основания за отмяната му.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш Серия Г №0043630, издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл.638, ал.4, вр. чл.638, ал.1, т.2, вр. чл.461, т.1 от КЗ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000,00 лева за административно нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ.

От събраните пред въззивната инстанция доказателства СРС е приел за установено, че на 28.05.2022 г. в 18,24 часа, неустановено по делото лице управлявало лек автомобил с марка „И. 35 Ц 15“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „КРАЛСКО СЕЛО“ ЕООД, в [населено място], по [улица]до №5, с посока на движение от [улица]към [улица]. Към момента на управление за автомобила не била сключена застрахова „Гражданска отговорност“. МПС било заснето с автоматизирано техническо средство „CORDON“ № MD 1192. Системата за видеоконтрол е вписана под № В-46 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 06.07.2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г. След заснемането бил издаден процесният електронен фиш на 10.06.2022 г., с който на собственика била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000,00 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ.

Въз основа на представените извлеченията от Гаранционния фонд СРС приел за установено, че за промеждутъка от време, считано от 00,00 часа на 28.05.2022 г. до 21,42 на 28.05.2022 г. за процесното МПС не е имало сключена и действаща застраховка „Гражданска отговорност“. Така е било и към момента на нарушението - 18,24 часа на 28.05.2022 г.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел от правна страна, че жалбоподателят е извършил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, не е изпълнил задължението си по тази разпоредба да сключи застраховка „Гражданска отговорност“ за притежаваното от него МПС за периода от 00,00 часа до 21,42 на 28.05.2022 г., в който попада и процесният момент на управление на МПС - 18,24 часа на 28.05.2024 г. Следователно правилно е ангажирана отговорността му и то по облакчената процедура за санкциониране, като е изложил подробни съображения за това. Приел е, че ЕФ съдържа изискуемите реквизити и нарушението безспорно е доказано. Санкцията е била наложена правилно за собственика на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Имуществената санкция е наложена в предвидения абсолютен размер, поради което не подлежи на ревизиране от съда. Изложил е мотиви и защо счита, че нарушението не е маловажно. Предвид това е потвърдил обжалвания пред него електронен фиш.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. В тази връзка неоснователни са наведените в касационната жалба доводи в противен смисъл.

Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС подробни мотиви.

Издаденият в случая ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, формално съответства на императивните изисквания по чл.189, ал.4 ЗДвП относно неговото съдържание. Нарушението е описано с дата, час и място на констатирането му, като е отразена и посоката на движение на МПС, индивидуализирано по вид, марка, модел и регистрационен номер. Посочено е, че собственикът му не е сключил задължителна застраховка. Посочен е номера на техническото средство. В електронния фиш е посочена и цифровата квалификация на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. Такава застраховка за автомобила не е била налична и това нарушение е установено при заснемането на движещото се МПС, по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, към който препраща чл.647, ал.3 от КЗ. Вярно е, че в словесното описание на нарушението е посочено единствено, че не е сключил задължителна застраховка, без да е посочено точно каква, но тази непълнота в описанието, за да е основание за отмяна на ЕФ, трябва да е съществена. Изложеното означава да се отрази на правото на защита на субекта и същият да е в неведение какво точно е извършил. Задължението за наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ е въведено с нормата на чл.483, ал.1 т.1 от КЗ, която е посочена в ЕФ, като незнанието ѝ не оневинява субектите на нарушението. За собственика на което и да е МПС е известно задължението му да има сключена задължителна застраховка „ГО“. Следователно, налице е непълнотата в ЕФ по отношение на фактическото описание на деянието, но същата не е съществена, тъй като не се е отразила на правото на защита на субекта.

Касационния състав приема, че в ЕФНГ са посочени нарушените норми и касатора е неясно какво нарушение е обвинен, че е извършил, поради което и не му е накърнено правото на защита. Изрично е визирано, че е нарушен чл.483, ал.1 от КЗ, който вмениява вече посоченото по-горе задължение за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Посочването на останалите разпоредби в ЕФНГ не внася неяснота в обвинението, а допълва и пояснява правната му квалификация, че нарушението е установено при управление на МПС. Така посочената правна квалификация съответства и на словесното описание на нарушението, поради което настоящият съдебен състав приема, че не е налице несъответствие между словесното описание и правната квалификация на нарушението.

Настоящият съдебен състав счита за неоснователни доводите на касатора, че ЕФ е незаконосъобразен, тъй като нарушението е установено с мобилно, а не със стационарно АТСС. В нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП е предвидено, че електронен фиш се издава при нарушение, установено и заснето именно с АТСС, без да се разграничава с кой от двата вида, определени в §6, т.65 от ДР на ЗДвП следва да стане това. Текстът "в отсъствието на контролен орган и на нарушител" не изключва използването на мобилни АТСС. По правилата на граматическото тълкуване, като се вземат предвид обособените главна и второстепенна части на изречението, е видно, че отсъствието на контролен орган, както и на нарушител е обстоятелствено пояснение, което "пояснява" сказуемото в изречението "се издава". Следователно нарушението, чийто съставомерен признак е движението на МПС без сключена ГО, се констатира и заснема с

техническо средство, а отсъствието/присъствието на контролен орган на мястото на позициониране на средството за видеоконтрол е без значение за правомерността на прилагането му. Издаването на електронния фиш се извършва в отсъствие на контролен орган и на нарушител. Такива изводи се извеждат и от систематическото тълкуване на разпоредбата с оглед на мястото ѝ в системата от правни норми, регулиращи правната материя. Като изключение от правилото по чл.189, ал.1 ЗДвП, което предвижда, че актовете за нарушения се съставят от длъжностни лица при службите за контрол, т.е. в тяхно присъствие, се явява нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП. При въведената от нея опростена процедура, не установяването на административното нарушение, а издаването /съставянето/ на електронния фиш, обединяващ като съдържание и правни последици както актовете за установяване на административни нарушения, така и наказателните постановления, става в отсъствието на контролен орган. Ако едно нарушение от процесния вид може да бъде установено без участие на контролен орган, няма как същото да бъде установено без нарушител, доколкото за осъществяване на деянието е необходимо, лице, което да управлява автомобил.

Съгласно легалната дефиниция на понятието "Автоматизирани технически средства и системи", дадена в текста на §6, т. 65 от ДР на ЗДвП, това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат както стационарни, така и мобилни; последните са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Следователно, в разглеждания случай не е допуснато нарушение при провеждане на административнонаказателната процедура. С ал.3 на чл.165 от ЗДвП (обн. ДВ, бр.19 от 2015 г.), приета в съответствие с Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС, на Министъра на вътрешните работи е вменено задължение за приемане на наредба за реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В изпълнение на тази разпоредба е приета Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., с която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, като тези условия и ред обхващат както стационарните, така и мобилните АТСС. В цитирания подзаконен нормативен акт са регламентирани ясни и конкретни правила за използване на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, които са в съответствие с мотивите в ТР № 1/26.02.2014 г. на ОС на ВАС. Към датата на извършване на процесното деяние нарушения от тази категория могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, в т.ч. и в присъствието на контролен орган, при указаните от наредбата условия. Предвид това изводите на въззивния съд, че нарушението е установено с годно техническо средство са правилни.

Предвид изложеното и доколкото събраните пред въззивната инстанция доказателства безспорно установяват, че към момента на заснемане на нарушението за движещото се МПС не е била налична сключена задължителна застраховка ГО, то правилно СРС е приел, че ЕФ е законосъобразен.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде

оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството определени на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №141 от 10.01.2025 г., постановено по НАХД №6626/2024 г. по описа на СРС, НО, 132-ри състав.

ОСЪЖДА „Кралско село” ЕООД, [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.